

DEUTSCH
FÜRS LEBEN

WALDEMAR
GRZEBIEŃ

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania języka niemieckiego dla szkoły branżowej II stopnia

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2019

Strona redakcyjna

Redakcja merytoryczna – Elżbieta Witkowska

Recenzja merytoryczna – dr Danuta Koper

Agnieszka Szawan-Paras

Katarzyna Szczepkowska-Szczeńiak

dr Beata Rola

Redakcja językowa i korekta – Altix

Projekt graficzny i projekt okładki – Altix

Skład i redakcja techniczna – Altix

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat lekcji

Jak perfekcyjnie napisać życiorys? (Der perfekte Lebenslauf für die Bewerbung)

Klasa/czas trwania lekcji

II/45 minut

Cele ogólne

- Rozwijanie zasobu środków gramatycznych, leksykalnych i ortograficznych.
- Tworzenie wypowiedzi pisemnej.

Cele operacyjne (szczegółowe)

Uczeń:

- pisze własny życiorys w celu dołączenia go do podania o pracę.

Metody/techniki/formy pracy

- praca indywidualna,
- praca w grupach,
- lekcja odwrócona.

Środki dydaktyczne

- laptop i rzutnik multimedialny,
- smartfony.

Opis przebiegu lekcji

- Nauczyciel podaje cele lekcji.
- Uczniowie mieli w domu zapoznać się z artykułem pt. „Die Bewerbung zur Ausbildung: Der Lebenslauf” na stronie: <https://www.ausbildungspark.com/bewerbung/der-lebenslauf/> i wypisać z niego najważniejsze informacje, jakie będą potrzebne do napisania własnego życiorysu w celu dołączenia go do podania o pracę.
- Uczniowie tworzą grupy i starają się usystematyzować i pogrupować swoje notatki.
- Przedstawiciele poszczególnych grup czytają po kolei opracowane notatki, pozostali uczniowie dopowiadają ewentualne uwagi.
- Nauczyciel zapisuje je w komputerze i wyświetla na ekranie rzutnika, np.: tabellarisch, Standard-Schriftart (Arial oder Times New Roman), Schriftgröße 12, Überschrift: Lebenslauf (Curriculum Vitae), biografische Angaben (Name, Anschrift, Geburtsdatum und –ort, Familienstand, Staatsangehörigkeit, schulische Abschlüsse, berufliche Erfahrungen, besondere Qualifikationen (Sprach- und Computerkenntnisse), Hobbys, ehrenamtliche Tätigkeiten und Vereinsmitgliedschaften), chronologisch oder gegenchronologisch, itd.
- Nauczyciel omawia wraz z uczniami poszczególne punkty.

- Uczniowie analizują znajdujący się pod artykułem przykładowy życiorys (Muster-Lebenslauf) i starają się znaleźć w nim zapisane na ekranie aspekty.
- Uczniowie czytają przykładowy życiorys i dyskutują nad sposobem, w jaki został on zapisany.
- Uczniowie piszą własny życiorys.
- Niedokończony życiorys jest czytany na forum klasy. Uczniowie wnoszą do niego ewentualnie swoje poprawki.
- Zadanie domowe: Uczniowie mają dokończyć swój życiorys i przesłać go nauczycielowi za pomocą poczty elektronicznej.

Komentarz metodyczny:

Uczniowie bardzo chętnie korzystają z komputera. Zwykle jednak nie w celach edukacyjnych. Tym razem mają możliwość wykorzystania swojej znajomości komputera do nauki. Praca metodą lekcji odwróconej umożliwia uczniom dobre przygotowanie się do lekcji i aktywny w niej udział. Uczniowie czytają w domu polecony artykuł, mogą to zrobić nawet kilka razy, i wykonują zadanie postawione przez nauczyciela. Musi być ono dobrane do możliwości językowych uczniów oraz jasno i konkretnie sformułowane. Nie można uczniowi polecić np. przeczytania artykułu i przetłumaczenia go. Będzie to zbyt nużące i doprowadzi w konsekwencji do tego, że większość uczniów nie wykona zadania.

Nie można też rozpocząć lekcji od czytania tego tekstu na głos w klasie, ponieważ jeden lub kilku uczniów go nie przeczytało. Doprowadzi to bowiem w konsekwencji do tego, że uczniowie przestaną przygotowywać się w domu, przecież na początku lekcji tekst i tak będzie czytany. Można mieć nadzieję, że uczeń, który nie przygotował się do danej lekcji, będzie w jej trakcie czuł się na tyle niekomfortowo, że następnym razem postara się uniknąć takiej sytuacji.

Pod koniec lekcji należy sprawdzić, czy założone cele lekcji zostały zrealizowane, a uczniowie opanowali przewidziane umiejętności. W tym celu można zastosować tzw. „rundkę bez przymusu”, gdzie każdy uczeń będzie mógł – jeśli zechce – zabrać głos i powiedzieć, co mu się na lekcji podobało, w jaki sposób nauczył się najwięcej, a co sprawiało mu trudność. Jeśli uczeń nie chce brać udziału w rundce, może powiedzieć słowo „pas”. Ważne jest, by także uczniowie ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi wyrażali swoją opinię. Będzie to bowiem świadczyło o dobrej atmosferze na lekcji i w grupie. Nauczyciel może też zastosować takie elementy oceniania kształtującego, jak samoocena czy ocena koleżeńska.